

*Охлю, бохлю, главата си подай,
че иначе дошъл е твоят край!“*

Забележително е, че във фолклора къртицата и охлювът се отъждествяват и, както заявява Де Губернатис, те са идентични със сивата мишка или, както вероятно още по-точно се е изразил, с мишката въобще. Критикът отхвърля това просто защото то се появява в труда на Де Губернатис, сред неговите „фантазьорски теории“, но съвсем не е задължително всеки цитат или схващане в неговата книга да са погрешни. Фридрих, който със сигурност не е фантазьор, преди близо трийсет години поддържаше тезата, че тъй като живее под земята и на тъмно, и тъй като гризе и унищожава всичко, мишката е *chthonisches Thier*³²¹, едно от животните на мрака и злото. Също „къртицата заради подземния си живот е получила хтоническа, сатанинска и мизантропска репутация“. В подкрепа на тези твърдения той цитира внушителен брой авторитети. Връзката между къртицата и мишката е достатъчно очевидна, тази между тях и охлюва също е ясна: най-напред поради факта, че „в популярните суеверия охлювът е демонична твар“ или зла; и на второ място заради стихчето, което цитирах и което се използва както за олювите, така и за къртиците. Според Дьо Канж³²² в средновековието било обичайно децата да носят пръти с привързана в краищата слама, която те запалвали и обикаляли из градините и под дърветата, като викали:

*„Taupes et mulots,
Sortez de vos clos,
Sinon je vous brulerai la bathe et les os!“³²³*

В Германия има два, а в Италия – пет варианта на същата песен, но адресирана към охлювите. Очевидно това е римока-

³²¹ Хтоническа твар (нем.) – б. пр.

³²² Шарл дьо Фресне, сир Дьо Канж (1610–1688) – изтъкнат френски филолог и историк, специалист по Средновековие и Византия – б. пр.

³²³ „От градината излезте мишки и къртици,
че пепел ще направя от вашите костици!“ (фр.) – б. пр.